

Gel

– ergin-ersoz · 16 Nisan 2024

Sana bir sır vereyim bunu kendine sakla
Bıktım boşluğunu saran kollarımla seni hayal etmekten
Bıktım sesini duymadan telef olmuş günlerden
Gelmeyecek bir otobüsü
Hep aynı durakta beklemekten...

Hangimiz sıktı ilk kurşunu bu sevgiye
Gözyaşlarım doldu taşı sığmıyor içimdeki denize
Saplantılı bir sarmaşık oldu içimde bu sevgi
Dolandı ruhuma
Ya onu bana ver ya beni yanına al diye
Çok yalvardım Allah'a...

Değer miydi sence bunca çaktığımız eziyete
Ne olurdu ki herkes gibi mutlu olsaydık biz de
Diken gibi batar oldu yastık, yorgan yokluğunda buz
Beni ağlatan şarkılar bile sayende artık ruhsuz ...

Varlığını anlatmaya yetmeyecek bu şiirler bilesin
Sen en masum güzelliklerin hata silsilesisin

Nasıl bir kader bu cehennem ateşinde güncelleniyor
Her gün hüznün
Doymalı artık okşayan yabancı ellere
O kapkara gözün

Galata'da demli bir meyhanede olmak vardı sahiden
Seni unutturacak bir mey istemek vardı sakiden
Ya da bir uykuya dalmak uyanmadan derinden
Kahroluyor yüzüme gülen hatıralar kederinden

Gel en umutsuz bekleyişlerimin ortasında gel
Görmesin gözün hiç bir şeyi bana mangal yüreğinle gel
Gel bitmeden sayılı günler
Yakalamadan bizi ecel
Gel ben hala vazgeçmemişken bizden
Gel

ERGİN ERSÖZ